

CANTS RECÒNDITS I CALLATS DE ROSA LEVERONI

FLORS AL VENT. HAIKÚS

I
La flor del presseguer
com un joiell caigué
en el meu cor.

II
Em beses dolçament,
i en l'hora transparent
només hi ets tu.

III
L'aigua, mirall polit,
reflecteix l'infinit
quan tu la mires.

IV
Posen avui les flors
una ombra de repòs
dins del jardí.

V
L'alba damunt del riu
quietament somriu,
i l'ocell canta.

VI
El llac d'argent polit
dibuixa el cim, vestit
de neu rosada.

VII
Al mig de l'estanyol
fulgurava de sol
un cigne blanc.

VIII
El poble, pel pendís
s'enfila, enyoradís
de llum més alta.

IX
Conjuguen els abims
amb la claror dels cims
i el meu neguit.

X
El xiprer perfumat
retalla el cel rosat,
en l'hora calma.

XI
Dormien els camins
sota d'uns núvols fins
i vols d'ocells.

XII
Enyor del bell indret
on treu florida el fred
de solitud!

XIII

Uns núvols adormits
s'emporten els neguits
darrere els cims.

XIV

Em perfuma el camí,
l'olor de gessamí
d'aquest amor.

XV

Els grisos i els daurats
en acords vellutats
omplen el parc.

XVI

Vora el llac adormit
el dia s'ha marcit
sense records.

XVII

Gemega dolçament
amb el dia morent
l'esquella fina.

XVIII

Mor la tarda gris perla
i el dolç cant d'una merla
perfuma el parc.

XIX

Silenci de la nit:
El perfum ha florit
d'una campana.

XX

M'has posat el mantell
del teu amor novell
i del meu plor.

XXI

T'esperava, i la nit
tan sols del teu oblit
em feia ofrena.

XXII

Perfum dels teus cabells
en els amples anells
del meu record...

XXIII

Com l'ametller florit
bandejo el meu neguit:
les flors al vent.